

Zbornik sudske prakse

PRESUDA SUDA (četvrto vijeće)

23. ožujka 2023. *

„Zahtjev za prethodnu odluku – Policijska i pravosudna suradnja u kaznenim stvarima –
Europski uhidbeni nalog – Okvirna odluka 2002/584/PUP – Postupak predaje između država
članica – Pretpostavke izvršenja – Razlozi za moguće neizvršenje – Članak 4.a stavak 1. –
Nalog izdan radi izvršenja kazne zatvora – Pojam ‚suđenje koje je rezultiralo odlukom‘ –
Doseg – Prva uvjetna osuda – Druga osuda – Odsutnost zainteresirane osobe na suđenju –
Opoziv odgode – Prava obrane – Konvencija za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda –
Članak 6. – Povelja Europske unije o temeljnim pravima – Članci 47. i 48. – Povreda –
Posljedice”

U spojenim predmetima C-514/21 i C-515/21,

povodom dvaju zahtjeva za prethodnu odluku na temelju članka 267. UFEU-a, koje je uputio
Court of Appeal (Žalbeni sud, Irska), odlukama od 30. srpnja 2021., koje je Sud zaprimio
20. kolovoza 2021., u postupcima koji se odnose na izvršenje dvaju europskih uhidbenih naloga
izdanih protiv osoba

LU (C-514/21),

PH (C-515/21),

uz sudjelovanje:

Minister for Justice and Equality,

SUD (četvrto vijeće),

u sastavu: C. Lycourgos (izvjestitelj), predsjednik vijeća, L. S. Rossi, J.-C. Bonichot, S. Rodin i
O. Spineanu-Matei, suci,

nezavisna odvjetnica: T. Čapeta,

tajnik: M.-A. Gaudissart, zamjenik tajnika,

uzimajući u obzir pisani dio postupka i nakon rasprave održane 13. srpnja 2022.,

uzimajući u obzir očitovanja koja su podnijeli:

– za LU, P. Carroll, SC, T. Hughes, *solicitor*, i K. Kelly, BL,

* Jezik postupka: engleski

- za PH, E. Lawlor, *BL*, R. Munro, *SC*, i D. Rudden, *solicitor*,
  - za Minister for Justice and Equality i irsku vladu, M. Browne, A. Joyce i C. McMahon, u svojstvu agenata, uz asistenciju R. Kennedyja, *SC*, i J. Williams, *BL*,
  - za poljsku vladu, B. Majczyna, u svojstvu agenta,
  - za Europsku komisiju, S. Grünheid i J. Tomkin, u svojstvu agenata,
- saslušavši mišljenje nezavisne odvjetnice na raspravi održanoj 27. listopada 2022.,
- donosi sljedeću

Presudu

- 1 Zahtjevi za prethodnu odluku odnose se na tumačenje članka 47. i članka 48. stavka 2. Povelje Europske unije o temeljnim pravima (u daljnjem tekstu: Povelja) i članka 4.a Okvirne odluke Vijeća 2002/584/PUP od 13. lipnja 2002. o europskom uhidbenom nalogu i postupcima predaje između država članica (SL 2002., L 190, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 3., str. 83. i ispravak SL 2013., L 222, str. 14.), kako je izmijenjena Okvirnom odlukom Vijeća 2009/299/PUP od 26. veljače 2009. (SL 2009., L 81, str. 24.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 16., str. 169.) (u daljnjem tekstu: Okvirna odluka 2002/584).
- 2 Zahtjevi su upućeni u okviru izvršenja, u Irskoj, dvaju europskih uhidbenih naloga koje su, protiv osobe LU. izdala mađarska pravosudna tijela odnosno, protiv osobe PH, poljska pravosudna tijela, radi izvršenja kazne zatvora u državi članici izdavateljici uhidbenog naloga.

Pravni okvir

Pravo Unije

Okvirna odluka 2002/584

- 3 U skladu s uvodnom izjavom 6. Okvirne odluke 2002/584:
„Europski uhidbeni nalog, predviđen ovom Okvirnom odlukom, prva je konkretna mjera u području kaznenog prava kojom se primjenjuje načelo uzajamnog priznavanja, koje Europsko vijeće smatra ‚kamenom temeljcem‘ pravosudne suradnje.”
- 4 Člankom 1. te okvirne odluke određuje se:
„1. Europski uhidbeni nalog je sudska odluka koju izdaje država članica s ciljem uhićenja i predaje tražene osobe od strane druge države članice, zbog vođenja kaznenog progona, izvršenja kazne zatvora ili naloga za oduzimanje slobode.
2. Države članice izvršavaju svaki europski uhidbeni nalog na temelju načela uzajamnog priznavanja u skladu s odredbama ove Okvirne odluke.”

3. Ova Okvirna odluka ne mijenja obvezu poštovanja temeljnih prava i temeljnih pravnih načela sadržanih u članku 6. Ugovora o Europskoj uniji.”

5 Članak 2. stavak 1. navedene okvirne odluke glasi kako slijedi:

„Europski uhidbeni nalog može biti izdan u slučajevima počinjenja djela za koja je, u skladu s pravom države članice koja ga izdaje, propisana najviša kazna zatvora ili oduzimanje slobode od najmanje 12 mjeseci ili za koja je izrečena kazna zatvora ili je izdan nalog za oduzimanje slobode od najmanje četiri mjeseca.”

6 U članku 3. iste okvirne odluke navodi se:

„Pravosudno tijelo države članice izvršenja (dalje u tekstu: ‚pravosudno tijelo izvršenja’) odbija izvršenje europskog uhidbenog naloga u sljedećim slučajevima:

1. ako je kazneno djelo zbog kojega je izdan uhidbeni nalog predmet amnestije u državi članici izvršenja, a ta je država nadležna za progon kaznenog djela u skladu sa svojim kaznenim pravom;
2. ako je pravosudno tijelo izvršenja obaviješteno da je tražena osoba pravomoćno osuđena u nekoj državi članici za ista kaznena djela, pod uvjetom da je, u slučaju izricanja presude, ta kazna izdržana ili se trenutačno izdržava ili presuda više ne može biti izvršena u skladu s pravom države članice u kojoj je presuda izrečena;
3. ako osoba protiv koje je izdan europski uhidbeni nalog više ne može, zbog svoje dobi, kazneno odgovarati za kaznena djela na kojima se temelji uhidbeni nalog, u skladu s pravom države članice izvršenja.”

7 Člankom 4. Okvirne odluke 2002/584 određuje se:

„Pravosudno tijelo izvršenja može odbiti izvršenje europskog uhidbenog naloga:

1. ako, u jednom od slučajeva iz članka 2. stavka 4., djelo zbog kojega je izdan europski uhidbeni nalog ne predstavlja kazneno djelo u skladu s pravom države članice izvršenja; unatoč tome, u odnosu na davanja, poreze, carine i razmjenu valuta, izvršenje europskog uhidbenog naloga ne može se odbiti na temelju činjenice da pravo države članice izvršenja ne propisuje istu vrstu davanja ili poreza ili da ne sadrži istu vrstu pravila s obzirom na davanja, poreze i carine te propise o razmjeni valuta kao pravo države članice u kojoj je izdan uhidbeni nalog;
2. ako je protiv osobe koja je predmet europskog uhidbenog naloga u tijeku kazneni progon u državi članici izvršenja zbog istog djela zbog kojega je izdan europski uhidbeni nalog;
3. ako su pravosudna tijela države članice izvršenja odustala od kaznenog progona zbog kaznenog djela zbog kojega je izdan europski uhidbeni nalog ili su odlučila obustaviti postupak, ili ako je traženoj osobi u nekoj državi članici zbog istih kaznenih djela izrečena pravomoćna presuda koja sprečava daljnji kazneni postupak;
4. ako je nastupila zastara kaznenog progona ili izvršenja kazne tražene osobe, u skladu s pravom države članice izvršenja, a ta kaznena djela ulaze u nadležnost te države u skladu s njezinim kaznenim pravom;

5. ako je pravosudno tijelo izvršenja obaviješteno da je tražena osoba pravomoćno osuđena u trećoj državi zbog istih kaznenih djela, pod uvjetom da je, u slučaju izricanja presude, kazna izdržana ili je u tijeku izdržavanje kazne, ili ako presuda više ne može biti izvršena u skladu s pravom države u kojoj je presuda izrečena;
6. ako je europski uhidbeni nalog izdan u svrhe izvršenja kazne zatvora ili oduzimanja slobode, a tražena osoba se nalazi, boravi, u državi članici izvršenja ili je njezin državljanin, a ta država članica obvezuje se izvršiti tu kaznu ili mjeru oduzimanja slobode u skladu s odredbama svojega domaćeg prava;
7. ako se europski uhidbeni nalog odnosi na kaznena djela koja su:
  - (a) u skladu s pravom države članice izvršenja, u cijelosti ili djelomice počinjena na državnom području države članice izvršenja ili na mjestu koje se smatra takvim; ili
  - (b) počinjena izvan državnog područja države članice izdateljice uhidbenog naloga, a pravo države članice izvršenja ne omogućuje progon zbog istih kaznenih djela ako su počinjena izvan njezina državnog područja.”

8. Člankom 4.a stavkom 1. Okvirne odluke 2002/584, koji je dodan Okvirnom odlukom 2009/299, propisuje se:

„Pravosudno tijelo izvršenja može također odbiti izvršiti europski uhidbeni nalog izdan radi izvršenja kazne zatvora ili mjere oduzimanja slobode ako se osoba nije osobno pojavila na suđenju koje je rezultiralo odlukom, osim ako se u europskom uhidbenom nalogu navodi da je osoba u skladu s dodatnim postupovnim zahtjevima utvrđenima u nacionalnom pravu države članice izdavanja:

(a) pravovremeno:

- i. bila osobno pozvana te time obaviještena o predviđenom datumu i mjestu suđenja koje je rezultiralo odlukom, ili je na neki drugi način primila službenu obavijest o predviđenom datumu i mjestu suđenja, tako da se nedvojbeno utvrdilo da je osoba bila upoznata s predviđenim suđenjem;

i

- ii. bila obaviještena da se odluka može donijeti u slučaju njezinog nepojavljivanja na suđenju;

ili

(b) bila upoznata s predviđenim suđenjem i ovlastila je pravnog zastupnika, kojeg je imenovala dotična osoba ili država, da je brani tijekom suđenja te ju je taj zastupnik uistinu branio tijekom suđenja;

ili

(c) nakon dostave odluke i nakon što je izričito obaviještena o pravu na obnovu postupka ili žalbu, pri čemu ta osoba ima pravo sudjelovati te se mogu preispitati ključne činjenice predmeta zajedno s novim dokazima, što može dovesti do ukidanja početne odluke:

- i. izričito izjavila da ne osporava odluku;

ili

- ii. nije zahtijevala obnovu postupka niti podnijela žalbu u primjenjivom roku;

ili

(d) joj odluka nije osobno dostavljena, nego:

i. će joj biti osobno dostavljena bez odgode nakon predaje te će biti izričito obaviještena o svojem pravu na obnovu postupka ili žalbu, pri čemu ta osoba ima pravo sudjelovati te se mogu preispitati ključne činjenice predmeta zajedno s novim dokazima, što može dovesti do ukidanja početne odluke;

i

ii. bit će obaviještena o roku u kojem mora zahtijevati obnovu postupka ili podnijeti žalbu, kako se navodi u odgovarajućem europskom uhidbenom nalogu.”

9 Člankom 5. te okvirne odluke određuje se:

„Izvršenje europskog uhidbenog naloga, koje obavlja pravosudno tijelo izvršenja, može, u skladu s pravom države članice izvršenja, biti podložno sljedećim uvjetima:

[1]. ako je kazneno djelo zbog kojega je izdan europski uhidbeni nalog kažnjivo doživotnom kaznom zatvora ili doživotnom mjerom oduzimanja slobode, izvršenje spomenutog uhidbenog naloga može biti podložno uvjetu da država članica koja izdaje uhidbeni nalog u svojem pravnom sustavu ima odredbe o reviziji izrečene kazne ili mjere, na zahtjev ili najkasnije nakon dvadeset godina, ili odredbe o primjeni mjera pomilovanja, koje osoba može zatražiti u skladu s pravom ili praksom države članice koja izdaje uhidbeni nalog, s ciljem neizvršavanja takve kazne ili mjere;

[2]. ako je osoba koja je predmet europskoga uhidbenog naloga izdanog u svrhe progona državljanin ili ima boravište u državi članici izvršenja, predaja te osobe može biti podložna uvjetu da ta osoba, nakon saslušanja, bude vraćena državi članici izvršenja kako bi u njoj izdržala zatvorsku kaznu ili mjeru oduzimanja slobode koja joj je izrečena u državi članici koja izdaje uhidbeni nalog.”

10 Članak 8. navedene okvirne odluke glasi kako slijedi:

„1. Europski uhidbeni nalog sadrži sljedeće informacije, u skladu s obrascem u Prilogu:

(a) identitet i državljanstvo tražene osobe;

(b) ime, adresu, brojeve telefona i telefaksa te adrese za elektroničku poštu pravosudnog tijela koje izdaje uhidbeni nalog;

(c) dokaz o postojanju izvršive presude, uhidbenog naloga ili druge izvršive sudske odluke s istim učinkom, obuhvaćene odredbama članka 1. i 2.

(d) prirodu i pravni opis kaznenog djela, posebno u vezi s odredbama članka 2.;

(e) opis okolnosti u kojima je kazneno djelo počinjeno, uključujući vrijeme, mjesto i stupanj sudjelovanja tražene osobe;

(f) izrečenu kaznu, ako postoji pravomoćna presuda, ili sve propisane kazne za kazneno djelo u skladu s pravom države članice izdateljice uhidbenog naloga;

(g) ako je moguće, ostale posljedice počinjenja kaznenog djela.

2. Europski uhidbeni nalog mora biti preveden na službeni jezik ili na jedan od službenih jezika države članice izvršenja. Svaka država članica može, u trenutku usvajanja ove Okvirne odluke ili kasnije, u izjavi upućenoj Glavnom tajništvu Vijeća izjaviti da će prihvatiti prijevod na jedan ili više drugih službenih jezika ustanova Europskih zajednica.”

11 U članku 15. iste okvirne odluke navodi se:

„1. Pravosudno tijelo izvršenja odlučuje, u rokovima i pod uvjetima utvrđenima ovom Okvirnom odlukom, treba li osoba biti predana.

2. Ako pravosudno tijelo izvršenja utvrdi da su informacije koje je dostavila država članica izdavateljica uhidbenog naloga nedostatne i ne omogućavaju donošenje odluke o predaji tražene osobe, od nje zahtijeva da potrebne dopunske informacije, posebno one u vezi s člancima 3. do 5. te s odredbama članka 8., budu žurno dostavljene te može postaviti rok za njihov primitak, uzimajući u obzir potrebu poštovanja rokova iz članka 17.

3. Pravosudno tijelo koje izdaje uhidbeni nalog u bilo koje doba može pravosudnom tijelu izvršenja poslati sve korisne dodatne informacije.”

Okvirna odluka 2009/299

12 U uvodnim izjavama 1. i 15. Okvirne odluke 2009/299 navodi se:

„(1) Pravo okrivljenika na osobno pojavljivanje na suđenju uključeno je u pravo na pošteno suđenje predviđeno u članku 6. Konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda [, potpisane u Rimu 4. studenoga 1950. (u daljnjem tekstu: EKLJP)], sukladno tumačenju Europskog suda za ljudska prava. Sud je također objavio da pravo okrivljenika na osobno pojavljivanje na suđenju nije apsolutno i da se pod određenim uvjetima okrivljenik može svojevoljno, izričito ili prešutno, ali u svakom slučaju nedvojbeno, odreći tog prava.

[...]

(15) Razlozi za nepriznavanje fakultativni su. Međutim, diskrecijsko pravo država članica za prenošenje tih razloga u nacionalno pravo posebno je uređeno pravom na pošteno suđenje uzimajući pritom u obzir ukupni cilj ove Okvirne odluke u smislu jačanja postupovnih prava osoba i olakšavanja pravosudne suradnje u kaznenim stvarima”.

13 Članak 1. stavak 1. te okvirne odluke predviđa:

„1. Ciljevi ove Okvirne odluke su jačanje postupovnih prava osoba protiv kojih se vodi kazneni postupak, olakšavanje pravosudne suradnje u kaznenim stvarima te, posebno, poboljšanje uzajamnog priznavanja sudskih odluka između država članica.”

Irsko pravo

- 14 Člankom 37. stavkom 1. European Arrest Warrant Acta iz 2003. (Zakon iz 2003. o europskom uhidbenom nalogu), u verziji koja je bila na snazi u vrijeme nastanka činjenica u glavnom postupku (u daljnjem tekstu: Zakon o europskom uhidbenom nalogu iz 2003.), propisuje se:

„Osoba neće biti predana na temelju ovog zakona ako:

- (a) njezina predaja ne bi bila spojiva s državnim obvezama na temelju:
- i. [EKLJP-a] ili
  - ii. protokolâ uz [EKLJP],

[...]”

- 15 U skladu s člankom 45. tog zakona:

„Osoba neće biti predana na temelju ovog zakona ako se nije osobno pojavila u postupku u kojem je osuđena ili joj je izrečena mjera oduzimanja slobode u pogledu čega je izdan europski uhidbeni nalog, osim ako su u tom nalogu navedeni elementi iz podtočaka 2., 3. i 4. točke (d) obrasca naloga iz Priloga [Okvirnoj odluci 2002/584].”

Poljsko pravo

- 16 Člankom 75. stavkom 1. Kodeksa karny (Građanski zakonik) od 6. lipnja 1997. (Dz. U. br. 88, pozicija 553), u njegovoj verziji primjenjivoj na glavni postupak, određeno je:

„Sud nalaže izvršenje kazne ako osuđeni počinitelj tijekom vremena provjeravanja s namjerom počini kazneno djelo slično onomu za koje mu je valjano i pravomoćno izrečena kazna zatvora.”

Glavni postupci i prethodna pitanja

Predmet C-514/21

- 17 Nakon suđenja na kojem se osoba LU osobno pojavila, Encsi városi bíróság (Općinski sud u Encsu, Mađarska) ju je 10. listopada 2006. osudio za četiri kaznena djela počinjena 2005.
- 18 Borsod Abaúj Zemplén Megyei Bíróság (Sud za Borsod-Abaúj-Zemplén, Mađarska), pred kojim je osobu LU, koja je uredno pozvana, zastupao odvjetnik, 19. travnja 2007. potvrdio je tu presudu i osudio osobu LU na kaznu zatvora od jedne godine. Međutim, izvršenje je te kazne uvjetno odgođeno, pri čemu je određeno vrijeme provjeravanja od dvije godine. Budući da je provela mjesec dana u istražnom zatvoru, osobi LU je preostalo odslužiti još najviše jedanaest mjeseci.
- 19 Encsi városi bíróság (Općinski sud u Encsu) odredio je 16. prosinca 2010. osobi LU novčanu kaznu zbog neplaćanja naknade na ime uzdržavanja tijekom 2008., to jest tijekom vremena provjeravanja primjenjivog na uvjetnu kaznu na koju je ranije osuđena. Osoba LU je prisustvovala raspravama od 15. studenoga 2010. i 13. prosinca 2010., ali nije bila prisutna kada je taj sud donio svoju presudu.

- 20 Miskolci Törvényszék (Žalbeni sud u Miskolcu, Mađarska) je u lipnju 2012. izmijenio tu presudu te je osobi LU izrekao kaznu zatvora od pet mjeseci te joj zabranio rad u javnim službama na godinu dana. Naložio je i izvršenje kazne izrečene za kaznena djela počinjena tijekom 2005. Nije utvrđeno je li taj žalbeni sud morao naložiti izvršenje te kazne ili je u tom pogledu raspolagao diskrecijskom ovlašću.
- 21 Osoba LU pozvana je pojaviti se pred Miskolci Törvényszékom (Žalbeni sud u Miskolcu). Iako osoba LU nije primila taj poziv, dostava se prema mađarskom pravu smatrala valjanom. Osoba LU nije se pojavila na raspravi pred tim sudom, ali je navedeni sud odredio odvjetnika da je zastupa. Taj se odvjetnik pojavio na tom ročištu te je nakon toga podnio, s jedne strane, zahtjev za obnovu postupka koji je odbijen i, s druge strane, tužbu u ime i za račun osobe LU.
- 22 Mađarska su tijela u rujnu 2012. izdala europski uhidbeni nalog kojim su zahtijevala predaju osobe LU, koja se nalazi u Irskoj, radi izvršenja kazni na koje je osuđena za kaznena djela počinjena tijekom 2005. i za kazneno djelo u vezi s neplaćanjem naknade na ime uzdržavanja. Međutim, High Court (Visoki sud, Irska) odbio je izvršiti taj nalog.
- 23 Miskolci Törvényszék (Žalbeni sud u Miskolcu) je 28. listopada 2015., na zahtjev osobe LU, uputio Encsi Járásbíróságu (Općinski sud u Encsu) zahtjev da ispita treba li u odnosu na kaznena djela počinjena tijekom 2005. naložiti obnovu postupka. Taj je sud 24. listopada 2016. odbio zahtjev za obnovu postupka. Osoba LU nije se pojavila pred Encsi Járásbíróságom (Općinski sud u Encsu), ali ju je zastupao odvjetnik koji je imenovan.
- 24 Miskolci Törvényszék (Žalbeni sud u Miskolcu), kojem je osoba LU podnijela žalbu protiv te odluke, održao je raspravu 20. ožujka 2017. na kojoj se osoba LU nije pojavila, ali ju je zastupao odvjetnik koji je imenova. Taj je sud 29. ožujka 2017. odbio zahtjev za obnovu postupka.
- 25 Zbog te je odluke kazna zatvora koja je osobi LU izrečena povodom njezine osude za kaznena djela počinjena tijekom 2005., i čije je izvršenje naložio Miskolci Törvényszék (Žalbeni sud u Miskolcu) u lipnju 2012., ponovno postala izvršiva prema mađarskom pravu.
- 26 Mađarska su tijela 27. srpnja 2017. izdala drugi europski uhidbeni nalog, koji je onaj o kojem je riječ u glavnom postupku, kako bi osoba LU odslužila preostalih jedanaest mjeseci kazne zatvora koja joj je izrečena za četiri kaznena djela počinjena tijekom 2005.
- 27 Odlukom od 15. prosinca 2020. High Court (Visoki sud) je na temelju tog naloga odredio predaju osobe LU. Nakon što mu je osoba LU podnijela žalbu, Court of Appeal (Žalbeni sud, Irska), odnosno sud koji je uputio zahtjev, ističe, kao prvo, da se osoba LU nije pojavila u postupku u kojem ju je, s jedne strane, Miskolci Törvényszék (Žalbeni sud u Miskolcu) osudio zbog neplaćanja naknade na ime uzdržavanja i u kojem joj je, s druge strane, naloženo izvršenje prve kazne zatvora koja je predmet europskog uhidbenog naloga o kojem je riječ u glavnom postupku. Budući da se čini da se osoba LU nije odrekla svojeg prava da bude nazočna na raspravi tijekom tog postupka, taj sud smatra da navedeni postupak nije vođen u skladu s člankom 6. EKLJP-a.
- 28 Taj je sud još sklon smatrati da, ako bi se postupak pred Miskolci Törvényszékom (Žalbeni sud u Miskolcu) trebao smatrati dijelom „suđenja koje je rezultiralo odlukom”, u smislu članka 4.a Okvirne odluke 2002/584, ne bi bili ispunjeni uvjeti iz tog članka ni iz članka 45. Zakona iz 2003. o europskom uhidbenom nalogu.

- 29 Kao drugo, sud koji je uputio zahtjev međutim ističe, s jedne strane, da se rješenje o izvršenju prve kazne zatvora koja je izrečena osobi LU može smatrati samo odlukom o izvršenju ili primjeni te kazne, u smislu presude od 22. prosinca 2017., Ardic (C-571/17 PPU, EU:C:2017:1026), i, s druge strane, da ni ta odluka ni osuda osobe LU zbog neplaćanja naknade na ime uzdržavanja nisu imale za cilj ili posljedicu izmjenu vrste ili visine kazne zatvora koja joj je izrečena za kaznena djela počinjena tijekom 2005., zbog čega nijedna od njih ne bi bila obuhvaćena područjem primjene članka 4.a Okvirne odluke 2002/584.
- 30 Ipak, taj sud smatra da se predmet o kojem je riječ u glavnom postupku u više pogleda razlikuje od predmeta u kojem je donesena presuda od 22. prosinca 2017., Ardic (C-571/17 PPU, EU:C:2017:1026).
- 31 U ovom slučaju navedeni sud najprije smatra da je druga osuda osobe LU imala ključnu ulogu u uzrokovanju opoziva odgode izvršenja zatvorske kazne koja je ranije izrečena osobi LU. Nadalje, u slučaju predaje, osoba LU ne bi imala pravo biti naknadno saslušana. Naposljetku, okolnosti glavnog postupka mnogo su uže povezane s člankom 6. EKLJP-a, kao i s člankom 47. i člankom 48. stavkom 2. Povelje, nego s predmetom u kojem je donesena presuda od 22. prosinca 2017., Ardic (C-571/17 PPU, EU:C:2017:1026). Naime, kazna zatvora, izrečena za kaznena djela počinjena tijekom 2005. godine, izvršiva je samo zato što je osoba LU proglašena krivom i, *in absentia*, osuđena zbog neplaćanja naknade na ime uzdržavanja te je nedvojbeno da se članak 6. EKLJP-a primjenjuje na postupak u kojem je donesena takva osuđujuća presuda u odsutnosti.
- 32 Osim toga, taj sud ističe da, imajući u vidu da bi se članku 4.a Okvirne odluke 2002/584 i članku 45. Zakona iz 2003. o europskom uhidbenom nalogu protivila predaja osobe LU radi izvršenja kazne koja joj je u odsutnosti izrečena zbog neplaćanja naknade na ime uzdržavanja, ne bi imalo smisla ako bi je se moglo predati mađarskim tijelima radi izvršenja kazne koja joj je izrečena za kaznena djela počinjen tijekom 2005., s obzirom na to da je ta kazna izvršiva samo na temelju te osuđujuće presude donesene u odsutnosti.
- 33 Sud koji je uputi zahtjev dodaje da se rješenje koje je donio Miskolci Törvényszék (Žalbeni sud u Miskolcu), kojim se opoziva odgoda izvršenja prve kazne zatvora, može smatrati toliko usko povezanim s osudom zbog neplaćanja naknade na ime uzdržavanja da bi povreda članka 6. stavka 1. EKLJP-a koju ta osuda sadržava također trebala utjecati na to rješenje.
- 34 U tim je okolnostima Court of Appeal (Žalbeni sud) odlučio prekinuti postupak i uputiti Sudu sljedeća prethodna pitanja:
- „1. (a) Ako se predaja tražene osobe zahtijeva radi izvršenja kazne zatvora koja je prvotno uvjetno odgođena, ali čije je izvršenje naknadno naloženo zbog kasnije osude tražene osobe za novo kazneno djelo, a taj je nalog izdao sud koji je osudio i kaznio traženu osobu za to novo kazneno djelo, jesu li postupci koji su doveli do te kasnije osude odnosno do naloga o izvršenju dio ‚suđenja koje je rezultiralo odlukom‘ za potrebe članka 4.a stavka 1. Okvirne odluke 2002/584?
- (b) Je li za odgovor na pitanje 1.(a) relevantna okolnost je li sud koji je izdao nalog o izvršenju bio pravno obvezan ili pak samo ovlašten izdati ga?
- ”

2. U okolnostima opisanima u prvom pitanju, je li pravosudno tijelo izvršenja ovlašteno ispitati jesu li postupci koji su doveli do kasnije osude odnosno naloga o izvršenju, koja su oba provedena u odsutnosti tražene osobe, provedeni u skladu s člankom 6. [EKLJP-a], a osobito je li odsutnost tražene osobe činila povredu njezinih prava obrane i/ili njezina prava na pošteno suđenje?
3. (a) U okolnostima opisanima u prvom pitanju, ako pravosudno tijelo izvršenja utvrdi da postupci koji su doveli do kasnije osude odnosno naloga o izvršenju nisu provedeni u skladu s člankom 6. [EKLJP-a], a osobito da je neprisustvovanje tražene osobe tim postupcima predstavljalo povredu njezinih prava obrane i/ili njezina prava na pošteno suđenje, je li pravosudno tijelo izvršenja ovlašteno i/ili obvezno i. odbiti predaju tražene osobe iz razloga što bi njezina predaja bila protivna članku 6. [EKLJP-a] i/ili članku 47. i članku 48. stavku 2. [Povelje] i/ili ii. od pravosudnog tijela izdavanja zahtijevati, kao uvjet predaje, da pruži jamstvo da će tražena osoba nakon predaje imati pravo, u pogledu osude koja je dovela do izdavanja naloga o izvršenju, na obnovu postupka ili pokretanje žalbenog postupka u kojem će imati pravo sudjelovati te u kojem će se moći meritorno preispitati predmet zajedno s novim dokazima, što bi moglo dovesti do ukidanja početne odluke?
(b) Za potrebe pitanja 3.(a), je li mjerodavan kriterij bi li predaja tražene osobe povrijedila bit njezinih temeljnih prava iz članka 6. [EKLJP-a] i/ili članka 47. i članka 48. stavka 2. Povelje te, ako jest, je li činjenica da su postupci koji su doveli do kasnije osude odnosno naloga o izvršenju provedeni u odsutnosti tražene osobe, a da ona u slučaju predaje neće imati pravo na obnovu postupka ili žalbu, dovoljna da pravosudnom tijelu izvršenja omogući donošenje zaključka da bi predaja povrijedila bit tih prava?"

Predmet C-515/21

- 35 Sąd Rejonowy dla Wrocławia–Śródmieścia (Općinski sud za Wrocław-Śródmieście, Poljska) osudio je 29. svibnja 2015. osobu PH, u njezinoj prisutnosti, na kaznu zatvora u trajanju od jedne godine za kazneno djelo počinjeno tijekom 2015. Izvršenje te kazne bilo je međutim uvjetno odgođeno, pri čemu je određeno vrijeme provjeravanja od pet godina. Osoba PH nije se žalila na tu osudu.
- 36 Sąd Rejonowy w Bydgoszczy (Općinski sud u Bydgoszczu, Poljska) je 21. veljače 2017. osobu PH proglasio krivom za drugo kazneno djelo za koje je osuđena na kaznu zatvora od 14 mjeseci. Osoba PH nije znala za raspravu koja je održana pred tim sudom te joj nije prisustvovala, ni osobno ni posredstvom pravnog zastupnika.
- 37 Sąd Rejonowy dla Wrocławia–Śródmieścia (Općinski sud za Wrocław-Śródmieście) naložio je 16. svibnja 2017., na temelju članka 75. stavka 1. poljskog Kaznenog zakonika, izvršenje kazne zatvora u trajanju od jedne godine na koju je osudio osobu PH jer je potonja počinila drugo kazneno djelo tijekom razdoblja provjeravanja. U tom pogledu taj sud nije imao nikakvu marginu prosudbe.
- 38 Osoba PH nije znala ni za postupak pokrenut pred Sądom Rejonowy dla Wrocławia–Śródmieścia (Općinski sud za Wrocław-Śródmieście), u kojem je donesena odluka o opozivu odgode izvršenja prve kazne zatvora, te nije prisustvovala raspravi održanoj 16. svibnja 2017., ni osobno ni posredstvom pravnog zastupnika.

- 39 Rok u kojem je osoba PH mogla podnijeti žalbu protiv presude kojom je se osuđuje za drugo kazneno djelo istekao je i, u slučaju predaje, osoba PH neće imati pravo na saslušanje, osim u okviru eventualnog izvanrednog pravnog lijeka.
- 40 Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Śródmieścia (Općinski sud za Wrocław-Śródmieście) izdao je 26. veljače 2019. europski uhiđbeni nalog protiv osobe PH, koja se nalazi u Irskoj, radi izvršenja kazne zatvora u trajanju od jedne godine na koju je osuđena 29. svibnja 2015.
- 41 Odlukom od 16. studenoga 2020. High Court (Visoki sud) je na osnovi tog naloga naložio predaju osobe PH. Osoba PH je protiv te odluke podnijela žalbu Courtu of Appeal (Žalbeni sud).
- 42 Court of Appeal (Žalbeni sud) ističe da se čini da postupak koji je doveo do druge osuđujuće presude donesene u odsutnosti osobe PH nije u skladu s člankom 6. EKLP-a ni s člancima 47. i 48. Povelje, s obzirom na to da se čini da se osoba PH nije odrekla svojeg prava da prisustvuje tom suđenju.
- 43 U tim je okolnostima Court of Appeal (Žalbeni sud) odlučio, zbog razloga sličnih onima navedenima u točkama 27. do 33. ove presude, prekinuti postupak i uputiti Sudu sljedeća prethodna pitanja:
- „1. Ako se predaja tražene osobe zahtijeva radi izvršenja kazne zatvora koja je prvotno uvjetno odgođena, ali čije je izvršenje naknadno naloženo zbog kasnije osude tražene osobe za novo kazneno djelo, a izdavanje naloga o izvršenju je zbog te osude obvezno, jesu/je li postupak koji je doveo do te kasnije osude i/ili postupak koji je doveo do donošenja naloga o izvršenju dio ‚suđenja koje je rezultiralo odlukom‘ za potrebe članka 4.a stavka 1. Okvirne odluke 2002/584?
  2. U okolnostima opisanima u prvom pitanju, je li pravosudno tijelo izvršenja ovlašteno i/ili obvezno ispitati jesu/je li postupak koji je doveo do kasnije osude i/ili postupak koji je doveo do donošenja naloga o izvršenju, koja su oba provedena u odsutnosti tražene osobe, provedeni/proveden u skladu s člankom 6. [EKLP-a], a osobito je li neprisuštvovanje tražene osobe tim postupcima činilo povredu njezinih prava obrane i/ili njezina prava na pošteno suđenje?
  3. (a) U okolnostima opisanima u prvom pitanju, ako pravosudno tijelo izvršenja utvrdi da postupci koji su doveli do kasnije osude odnosno naloga o izvršenju nisu provedeni u skladu s člankom 6. [EKLP-a], a osobito da je neprisuštvovanje tražene osobe tim postupcima predstavljalo povredu njezinih prava obrane i/ili njezina prava na pošteno suđenje, je li pravosudno tijelo izvršenja ovlašteno i/ili obvezno i. odbiti predaju tražene osobe zbog razloga što bi njezina predaja bila protivna članku 6. [EKLP-a] i/ili članku 47. i članku 48. stavku 2. [Povelje] i/ili ii. od pravosudnog tijela izdavanja zahtijevati, kao uvjet predaje, da pruži jamstvo da će tražena osoba nakon predaje imati pravo, u pogledu osude koja je dovela do izdavanja naloga o izvršenju, na obnovu postupka ili pokretanje žalbenog postupka u kojem će imati pravo sudjelovati te u kojem će se moći meritorno preispitati predmet zajedno s novim dokazima, što bi moglo dovesti do ukidanja početne odluke?

(b) Za potrebe pitanja 3.(a), je li mjerodavan kriterij bi li predaja tražene osobe povrijedila bit njezinih temeljnih prava iz članka 6. [EKLJP-a] i/ili članka 47. i članka 48. stavka 2. [Povelje] te, ako jest, je li činjenica da su postupci koji su doveli do kasnije osude odnosno naloga o izvršenju provedeni u odsutnosti tražene osobe, a da ona u slučaju predaje neće imati pravo na obnovu postupka ili žalbu, dovoljna da pravosudnom tijelu izvršenja omogućí donošenje zaključka da bi predaja povrijedila bit tih prava?”

44 Odlukom predsjednika Suda od 20. rujna 2021. predmeti C-514/21 i C-515/21 spojeni su u svrhu usmenog postupka i donošenja presude.

O prethodnim pitanjima

Prvo pitanje

45 Svojim prvim pitanjem u spojenim predmetima C-514/21 i C-515/21 sud koji je uputio zahtjev u biti pita treba li članak 4.a stavak 1. Okvirne odluke 2002/584, u vezi s člancima 47. i 48. Povelje, tumačiti na način da su – ako je opozvana odgoda izvršenja kazne zatvora zbog nove kaznene osude i ako je izdan europski uhidbeni nalog u svrhu izvršenja te kazne – odluka donesena u odsutnosti kojom je takva odgoda opozvana ili druga kaznena osuda, također donesena u odsutnosti, „odluka” u smislu te odredbe.

46 Kao prvo, valja podsjetiti na to da se Okvirnom odlukom 2002/584 nastoji – uvođenjem pojednostavnjenog i učinkovitijeg sustava predaje osuđenih osoba ili osoba osumnjičenih da su prekršile kazneni zakon – olakšati i ubrzati pravosudna suradnja u svrhu pridonošenja ostvarenju cilja dodijeljenog Europskoj uniji da postane područje slobode, sigurnosti i pravde, zasnivajući se pritom na visokoj razini povjerenja koje mora postojati između država članica (presuda od 31. siječnja 2023., Puig Gordi i dr., C-158/21, EU:C:2023:57, t. 67. i navedena sudska praksa).

47 U tu svrhu, iz navedene okvirne odluke, osobito njezina članka 1. stavka 2., proizlazi to da je izvršenje europskog uhidbenog naloga načelo, dok je odbijanje njegova izvršenja zamišljeno kao iznimka koja se mora usko tumačiti (presuda od 31. siječnja 2023., Puig Gordi i dr., C-158/21, EU:C:2023:57, t. 68. i navedena sudska praksa).

48 Kao drugo, iz samog teksta članka 4.a stavka 1. Okvirne odluke 2002/584 proizlazi da pravosudno tijelo izvršenja ima mogućnost odbiti izvršiti europski uhidbeni nalog izdan radi izvršenja kazne zatvora ili mjere oduzimanja slobode ako se osoba nije osobno pojavila na suđenju koje je rezultiralo odlukom, osim ako se u europskom uhidbenom nalogu navodi da su ispunjeni uvjeti utvrđeni u točkama (a) do (d) te odredbe (presuda od 17. prosinca 2020., Generalstaatsanwaltschaft Hamburg, C-416/20 PPU, EU:C:2020:1042, t. 38. i navedena sudska praksa).

49 U tom pogledu valja istaknuti da se člankom 4.a tako želi ograničiti mogućnost odbijanja izvršenja europskog uhidbenog naloga time što precizno i ujednačeno nabroja uvjete pod kojima se ne može odbiti priznavanje i izvršenje odluke donesene nakon suđenja na kojem se osoba o kojoj je riječ nije osobno pojavila (vidjeti u tom smislu presudu od 17. prosinca 2020., Generalstaatsanwaltschaft Hamburg, C-416/20 PP, EU:C:2020:1042, t. 35., 36. i navedenu sudsku praksu).

- 50 Člankom 4.a Okvirne odluke 2002/584 nastoji se osigurati visoka razina zaštite i omogućiti tijelu izvršenja da izvrši predaju dotične osobe unatoč odsutnosti na suđenju koje je rezultiralo njezinom osudom, uz istodobno puno poštovanje prava obrane (presuda od 17. prosinca 2020., Generalstaatsanwaltschaft Hamburg, C-416/20 PPU, EU:C:2020:1042, t. 39. i navedena sudska praksa). Konkretnije, iz članka 1. Okvirne odluke 2009/299, u vezi s njezinim uvodnim izjavama 1. i 15., izričito proizlazi da je taj članak 4.a unesen u Okvirnu odluku 2002/584 kako bi se zaštitilo pravo okrivljenika na osobno pojavljivanje u kaznenom postupku koji je protiv njega pokrenut, čime se poboljšava uzajamno priznavanje sudskih odluka između država članica.
- 51 Navedeni članak 4.a treba također tumačiti i primjenjivati u skladu s člankom 47. drugim i trećim stavkom te člankom 48. Povelje koji, kao što se to precizira Objašnjenjima koja se odnose na Povelju, odgovaraju članku 6. EKLJP-a. Stoga Sud mora osigurati da njegovo tumačenje članka 47. drugog i trećeg stavka i članka 48. Povelje zajamči razinu zaštite kojom se ne povređuje ona zajamčena člankom 6. EKLJP-a, kako ga tumači Europski sud za ljudska prava (presuda od 15. rujna 2022., HN (Suđenje optuženiku udaljenom s državnog područja), C-420/20, EU:C:2022:679, t. 55.).
- 52 Kao treće, iz sudske prakse Suda proizlazi da pojam „suđenje koje je rezultiralo odlukom” u smislu članka 4.a stavka 1. Okvirne odluke 2002/584 treba razumjeti tako da određuje postupak koji je doveo do sudske odluke kojom je osoba čija se predaja traži u okviru izvršenja europskog uhidbenog naloga pravomoćno osuđena (presude od 10. kolovoza 2017., Tupikas, C-270/17 PPU, EU:C:2017:628, t. 74. i od 22. prosinca 2017., Ardic, C-571/17 PPU, EU:C:2017:1026, t. 64.).
- 53 Suprotno tomu, odluka o izvršenju ili primjeni ranije izrečene kazne zatvora nije „odluka” u smislu tog članka 4.a stavka 1., osim ako utječe na utvrđenje krivnje ili ima za cilj ili učinak izmjenu vrste ili visine te kazne i kad je tijelo koje ju je donijelo pritom raspolagalo određenom diskrecijskom ovlašću. Iz toga slijedi da odluka o opozivu odgode izvršenja kazne zatvora – zbog toga što je dotična osoba prekršila objektivan uvjet te odgode tako što je počinila novo kazneno djelo tijekom razdoblja provjeravanja – nije obuhvaćena područjem primjene navedenog članka 4.a stavka 1. zato što ostavlja neizmijenjenom tu kaznu u pogledu njezine vrste i njezine visine (vidjeti u tom smislu presudu od 22. prosinca 2017., Ardic, C-571/17 PPU, EU:C:2017:1026, t. 77., 81., 82. i 88.).
- 54 Usto, s obzirom na to da tijelo nadležno za odlučivanje o takvom opozivu nije pozvano ponovno ispitati meritum predmeta u kojem je donesena osuđujuća kaznena presuda, okolnost da to tijelo raspolaže marginom prosudbe nije relevantna, s obzirom na to da mu potonja ne omogućava da izmijeni visinu ili vrstu kazne zatvora, kako je određeno odlukom kojom se konačno osuđuje tražena osoba (vidjeti u tom smislu presudu od 22. prosinca 2017., Ardic, C-571/17 PPU, EU:C:2017:1026, t. 80.).
- 55 To usko tumačenje pojma „suđenje koje je rezultiralo odlukom” u smislu članka 4.a stavka 1. Okvirne odluke 2002/584 usto je u skladu s općom strukturom sustava uspostavljenog tom okvirnom odlukom. Naime, kao što je to istaknuto u točki 47. ove presude, ta odredba predstavlja iznimku od pravila kojim se pravosudnom tijelu izvršenja nalaže da traženu osobu preda državi članici izdavateljici uhidbenog naloga i stoga je treba usko tumačiti.
- 56 Osim toga, takvim tumačenjem najbolje se može osigurati cilj koji se nastoji postići navedenom okvirnom odlukom, a koji se sastoji, kao što je to navedeno u točki 46. ove presude, od olakšavanja i ubrzavanja pravosudne suradnje između država članica na temelju načela uzajamnog povjerenja i priznavanja, na način da se pravosudnom tijelu izvršenja izbjegava

povjeriti opću ovlast nadzora svih postupovnih odluka koje se donose u državi članici izdavateljici uhidbenog naloga (vidjeti u tom smislu presude od 10. kolovoza 2017., *Tupikas*, C-270/17 PPU, EU:C:2017:628, t. 87. i 88. i od 31. siječnja 2023., *Puig Gordi i dr.*, C-158/21, EU:C:2023:57, t. 88.).

- 57 U tom pogledu iz ustaljene sudske prakse proizlazi, s jedne strane, da se Okvirna odluka 2002/584, u vezi s odredbama Povelje, ne može tumačiti na način da ugrozi učinkovitost sustava pravosudne suradnje između država članica u kojem je europski uhidbeni nalog, kako ga je predvidio zakonodavac Unije, jedan od ključnih elemenata (presuda od 22. veljače 2022., *Openbaar Ministerie* (Zakonom ustanovljen sud u državi članici izdavateljici naloga) C-562/21 PPU i C-563/21 PPU, EU:C:2022:100, t. 47. i navedena sudska praksa) i, s druge strane, da je jamstvo poštovanja prava osobe čija se predaja traži ponajprije odgovornost države članice izdavateljice uhidbenog naloga (vidjeti u tom smislu presudu od 23. siječnja 2018., *Piotrowski*, C-367/16, EU:C:2018:27, t. 49. i 50.).
- 58 Također valja istaknuti da je takvo tumačenje članka 4.a stavka 1. Okvirne odluke 2002/584 u skladu sa sudsom praksom Europskog suda za ljudska prava. Na temelju te sudske prakse, s jedne strane, postupci koji se odnose na načine izvršavanja kazni nisu obuhvaćeni područjem primjene članka 6. EKLJP-a i, s druge strane, mjere koje sud donese nakon izricanja pravomoćne kazne ili tijekom njezina izvršenja mogu se smatrati „kaznama” u smislu te konvencije samo ako mogu dovesti do ponovnog određivanja ili izmjene dosega prvotno izrečene kazne (vidjeti osobito presudu ESLJP-a od 3. travnja 2012., *Boulois protiv Luksemburga*, CE:ECHR:2012:0403JUD003757504, t. 87.; presudu ESLJP-a od 10. studenoga 2015., *Çetin protiv Turske*, CE:ECHR:2015:1110DEC003285709, t. 42. do 47.; presudu ESLJP-a od 12. studenoga 2019., *Abedin protiv Ujedinjene Kraljevine*, CE:ECHR:2019:1112DEC005402616, t. 29. do 37.; presudu ESLJP-a od 22. lipnja 2021., *Ballıktaş Bingöllü*, CE:ECHR:2021:0622JUD007673012, t. 48. i presudu ESLJP-a od 10. studenoga 2022., *Kupinsky protiv Ukrajine*, CE:ECHR:2022:1110JUD000508418, t. 47. do 52.).
- 59 Kao četvrto, valja najprije istaknuti da je, za razliku od pitanja koja se odnose na načine izvršenja ili primjene kazne, sudska odluka o osudi dotične osobe obuhvaćena kaznenim aspektom članka 6. EKLJP-a (vidjeti u tom smislu presude od 10. kolovoza 2017., *Zdziaszek*, C-271/17 PPU, EU:C:2017:629, t. 85. i od 22. prosinca 2017., *Ardic*, C-571/17 PPU, EU:C:2017:1026, t. 75. i navedenu sudsku praksu).
- 60 Zatim, optuženikovo pravo da sudjeluje u postupku koji se protiv njega bitan je element prava obrane i, općenitije, od presudne je važnosti za poštovanje prava na pošteno suđenje zajamčenog člankom 47. drugim i trećim stavkom te člankom 48. Povelje (vidjeti u tom smislu presudu od 15. rujna 2022., *HN* (Suđenje optuženiku udaljenom s državnog područja), C-420/20, EU:C:2022:679, t. 54. do 56. i navedenu sudsku praksu).
- 61 U tom je pogledu Europski sud za ljudska prava presudio da se osuđujućom presudom donesenom u odsutnosti neke osobe – za koju nije utvrđeno da se odrekla svojeg prava da sudjeluje na raspravi i da se brani ili da je imala namjeru izbjeći suđenje – koja nema mogućnost zahtijevati obnovu postupka, nakon što je saslušana o osnovanosti činjeničnih i pravnih okolnosti optužnice koja je protiv nje podignuta, očito uskraćivanje pravde (presuda ESLJP-a od 1. ožujka 2006., *Sejdovic protiv Italije*, CE:ECHR:2006:0301JUD005658100, t. 82. i presuda ESLJP-a od 9. srpnja 2019., *Kislov protiv Rusije*, CE:ECHR:2019:0709JUD000359810, t. 106., 107. i 115.).

- 62 U ovom slučaju valja još istaknuti, s jedne strane, da su druge kaznene osude izrečene osobama PH i LU primorale ili ovlastile nadležno nacionalno tijelo da opozove odgodu izvršenja prvih kazni zatvora koje su tim osobama već bile izrečene i, s druge strane, da je sam taj opoziv omogućio izdavanje europskih uhidbenih naloga o kojima je riječ u glavnom postupku, pri čemu su prve kazne zatvora izrečene osobama PH i LU postale izvršive, zbog tog opoziva.
- 63 Prema tome, kaznena osuda donesena u odsutnosti u pogledu osobe protiv koje je izdan europski uhidbeni nalog i bez koje, kao što je to ovdje slučaj, taj nalog nije mogao biti izdan nužna je pretpostavka izdavanja navedenog naloga koji može sadržavati bitnu povredu koja ozbiljno povređuje optuženikovo pravo da osobno prisustvuje raspravi koja se na njega odnosi, kako je zajamčeno člankom 47. drugim i trećim stavkom i člankom 48. Povelje.
- 64 Kao treće, kao što je to istaknuto u točki 50. ove presude, zakonodavac Unije odlučio je u okviru mehanizma europskog uhidbenog naloga pridati posebnu važnost optuženikovu pravu na osobno prisustvovanje raspravi koja se na njega odnosi tako što je u članku 4.a stavku 1. Okvirne odluke 2002/584 uveo razlog za moguće neizvršenje takvog naloga posebno namijenjen zaštiti takvog prava. Osim toga, kao što je to istaknuto u točki 51. ove presude, takav razlog za odbijanje treba tumačiti u skladu sa zahtjevima koji proizlaze iz članka 47. drugog i trećeg stavka te članka 48. Povelje, kako su navedeni u točkama 60. i 61. ove presude.
- 65 Stoga pravosudno tijelo izvršenja, kako bi ocijenilo treba li na temelju te odredbe odbiti predaju tražene osobe, mora moći uzeti u obzir ne samo eventualni postupak u odsutnosti koji je doveo do pravomoćne osuđujuće presude radi čijeg je izvršenja izdan europski uhidbeni nalog, nego i svaki drugi postupak u odsutnosti koji je doveo do kaznene osude bez kojeg takav nalog nije mogao biti izdan jer bi u protivnom članak 4.a stavak 1. Okvirne odluke 2002/584 bio uvelike lišen svoje učinkovitosti.
- 66 Uostalom, kao što je to istaknula Europska komisija, pojam „suđenje koje je rezultiralo odlukom” može upućivati na više sudskih odluka ako je to nužno za ostvarenje cilja koji se želi postići tim člankom 4.a stavkom 1., a kojim se, među ostalim, nastoji ojačati prava obrane dotičnih osoba tako da se osigura poštovanje njihova temeljnog prava na pošten kazneni postupak (vidjeti po analogiji presudu od 10. kolovoza 2017., *Zdziaszek*, C-271/17 PPU, EU:C:2017:629, t. 94.).
- 67 Iz toga slijedi da sudsku odluku kojom je traženoj osobi izrečena kazna u odsutnosti treba smatrati „odlukom” na temelju članka 4.a stavka 1. Okvirne odluke 2002/584, u vezi s člancima 47. i 48. Povelje, kada je njezino donošenje bilo odlučujuće za izdavanje europskog uhidbenog naloga.
- 68 Iz svih prethodnih razmatranja proizlazi da članak 4.a stavak 1. Okvirne odluke 2002/584, u vezi s člancima 47. i 48. Povelje, treba tumačiti na način da je – ako je odgoda izvršenja kazne zatvora opozvana zbog nove kaznene osude i ako je izdan europski uhidbeni nalog u svrhu izvršenja te kazne – ta odluka donesena u odsutnosti „odluka” u smislu te odredbe. To nije slučaj s odlukom o opozivu odgode izvršenja navedene kazne.

Drugo i treće pitanje

- 69 Svojim drugim i trećim pitanjem u spojenim predmetima C-514/21 i C-515/21, koja valja ispitati zajedno, sud koji je uputio zahtjev u biti pita treba li Okvirnu odluku 2002/584, u vezi s člancima 47. i 48. Povelje, tumačiti na način da se njome pravosudnom tijelu izvršenja dopušta ili nalaže da odbije predati traženu osobu državi članici izdavateljici uhidbenog naloga ili da njezinu predaju uvjetuje jamstvom da će ta osoba u toj državi članici moći obnoviti postupak ili podnijeti

žalbu, ako su postupkom u odsutnosti – koji je doveo do opoziva odgode izvršenja kazne zatvora radi čije je provedbe izdan europski uhidbeni nalog ili do druge kaznene osude navedene osobe koja je odlučujući uzrok izdavanja tog naloga – povrijeđeni članak 47. ili članak 48. stavak 2. Povelje. On se također pita je li nužno da takva povreda utječe na bitan sadržaj prava zajamčenih tim člancima.

- 70 Kao prvo, iz odgovora danog na prvo pitanje u spojenim predmetima C-514/21 i C-515/21 proizlazi da je kaznena osuda – donesena u odsutnosti i bez koje odgoda izvršenja kazne zatvora radi čije je provedbe izdan europski uhidbeni nalog ne bi bila opozvana – dio „sudenj[a] koje je rezultiralo odlukom” u smislu članka 4.a stavka 1. Okvirne odluke 2002/584.
- 71 S obzirom na to pojašnjenje, valja, kao prvo, podsjetiti na to da se u tom članku 4.a stavku 1. točkama (a) do (d) precizno i ujednačeno nabraja uvjete pod kojima se ne može odbiti priznavanje i izvršenje odluke donesene nakon suđenja na kojem se osoba o kojoj je riječ nije osobno pojavila (presuda od 22. prosinca 2017., Ardic, C-571/17 PPU, EU:C:2017:1026, t. 71. i navedena sudska praksa).
- 72 Iz toga slijedi da članak 4.a stavak 1. Okvirne odluke 2002/584 pravosudnom tijelu izvršenja ne dopušta da odbije predati dotičnu osobu ako europski uhidbeni nalog sadržava, što se tiče sudske odluke kojom je izrečena kazna zatvora radi čije je provedbe taj nalog izdan, jedan od navoda u točkama (a) do (d).
- 73 Naime, ni u jednom od slučajeva iz članka 4.a stavka 1. točaka (a) do (d) Okvirne odluke 2002/584 izvršenje europskog uhidbenog naloga ne ugrožava prava obrane dotične osobe ni na pravo na djelotvoran pravni lijek ni na pošteno suđenje, kako su utvrđena u članku 47. i članku 48. stavku 2. Povelje (presuda od 26. veljače 2013., Melloni, C-399/11, EU:C:2013:107, t. 44. i 53.).
- 74 Zbog istih razloga pravosudno tijelo izvršenja ne može na temelju članka 4.a stavka 1. Okvirne odluke 2002/584 odbiti predati traženu osobu državi članici izdavateljici uhidbenog naloga ako europski uhidbeni nalog u pogledu kaznene osude izrečene u odsutnosti iz točke 70. ove presude sadržava jedan od navoda iz te odredbe, točaka (a) do (d).
- 75 Suprotno tomu, ako europski uhidbeni nalog ne sadržava nijedan od navoda iz članka 4.a stavka 1. točaka (a) do (d) Okvirne odluke 2002/584, pravosudnom tijelu izvršenja mora biti dopušteno odbiti predati traženu osobu, neovisno o tome je li povrijeđen bitan sadržaj njezinih prava na obranu, uzimajući u obzir da ni iz teksta tog članka 4.a ni iz njegova cilja ne proizlazi nijedan takav zahtjev, kao što je navedeno u točki 50. ove presude.
- 76 Iz samog teksta navedenog članka 4.a, a osobito iz navoda da pravosudno tijelo izvršenja „može [...] odbiti” izvršiti uhidbeni nalog, proizlazi da ono mora raspolagati marginom prosudbe u pogledu pitanja treba li u takvom slučaju odbiti provesti takvo izvršenje. Stoga se iz članka 4.a stavka 1. Okvirne odluke 2002/584 ne može zaključiti da, u slučaju poput onog opisanog u prethodnoj točki, pravosudno tijelo izvršenja mora odbiti izvršiti europski uhidbeni nalog a da pritom nema mogućnost uzeti u obzir okolnosti svakog pojedinog slučaja (vidjeti po analogiji presudu od 29. travnja 2021., X (Europski uhidbeni nalog – *Ne bis in idem*), C-665/20 PPU, EU:C:2021:339, t. 43. i 44.).
- 77 Takvo tumačenje potvrđuje opća struktura te okvirne odluke. Naime, kao što je to navedeno u točki 47. ove presude, izvršenje europskog uhidbenog naloga pravilo je utvrđeno navedenom okvirnom odlukom, a razlozi za odbijanje priznanja i izvršenja jesu iznimke. Kada bi se

pravosudnom tijelu izvršenja oduzela mogućnost da uzima u obzir okolnosti svakog pojedinog slučaja na temelju kojih bi moglo smatrati da uvjeti za odbijanje predaje nisu ispunjeni, to bi dovelo do toga da se obična mogućnost predviđena u članku 4.a iste okvirne odluke nadomjesti stvarnom obvezom, pretvarajući tako iznimku odbijanja predaje u načelno pravilo (vidjeti po analogiji presudu od 29. travnja 2021., X (Europski uhidbeni nalog – *Ne bis in idem*), C-665/20 PPU, EU:C:2021:339, t. 47.).

- 78 Kao što je to nezavisna odvjetnica u biti istaknula u točki 115. svojeg mišljenja, pravosudno tijelo izvršenja u tom smislu može uzeti u obzir druge okolnosti na temelju kojih se može uvjeriti da predaja dotične osobe ne podrazumijeva povredu njezinih prava obrane i tako provesti njezinu predaju državi članici izdavateljici uhidbenog naloga. U tom se pogledu osobito može uzeti u obzir ponašanje dotične osobe, konkretnije činjenica da je potonja htjela izbjeći dostavu upućene joj obavijesti odnosno bilo kakav kontakt sa svojim odvjetnicima (presuda od 17. prosinca 2020., Generalstaatsanwaltschaft Hamburg, C-416/20 PPU, EU:C:2020:1042, t. 51. i 52. i navedena sudska praksa).
- 79 Kao drugo, Sud je opetovano presuđivao da izvršenje europskog uhidbenog naloga može podlijegati samo uvjetima taksativno predviđenima u članku 5. Okvirne odluke 2002/584 (presuda od 14. srpnja 2022., Glavni državni odvjetnik pri Žalbenom sudu u Angersu, C-168/21, EU:C:2022:558, t. 60. i navedena sudska praksa).
- 80 Međutim, obveza države članice izdavateljice uhidbenog naloga da osobi protiv koje je izdan europski uhidbeni nalog prizna pravo na obnovu postupka, kad je ona osuđena u odsutnosti, i kada su time povrijeđena njezina prava obrane, ne nalazi se među uvjetima navedenima u tom članku 5. Iz toga slijedi da se pravu Unije protivi to da pravosudno tijelo izvršenja uvjetuje predaju osobe protiv koje je izdan europski uhidbeni nalog takvim uvjetom.
- 81 Ipak, kako bi se osigurala učinkovita suradnja u kaznenim stvarima, pravosudno tijelo izvršenja mora u potpunosti iskoristiti instrumente predviđene u članku 15. Okvirne odluke 2002/584 (vidjeti u tom smislu presudu od 31. siječnja 2023., Puig Gordi i dr., C-158/21, EU:C:2023:57, t. 132. i navedenu sudsku praksu).
- 82 Dakle, to tijelo može eventualno putem zahtjeva za dostavu dodatnih informacija u smislu članka 15. stavka 2. te okvirne odluke zatražiti jamstvo od države članice izdavateljice uhidbenog naloga da će osoba protiv koje je izdan europski uhidbeni nalog biti obaviještena o tome da će, na temelju prava države članice izdavateljice uhidbenog naloga, imati pravo na obnovu postupka u kojem će moći sudjelovati i u kojem će se moći preispitati ključne činjenice predmeta, uzimajući u obzir nove dokaze, te ukinuti prvotna odluka, pri čemu će pravosudno tijelo izvršenja, ako država članica izdavateljica uhidbenog naloga dostavi takvo jamstvo, morati predati traženu osobu u skladu s člankom 4.a stavkom 1. točkom (d) navedene okvirne odluke.
- 83 Kao drugo, iz odgovora na prvo pitanje, navedenog u točki 68. ove presude, proizlazi da odluka kojom se opoziva odgoda izvršenja kazne zatvora radi čijeg je izvršenja izdan europski uhidbeni nalog ne ulazi u područje primjene članka 4.a Okvirne odluke 2002/584, tako da pravosudno tijelo izvršenja ne može odbiti predati traženu osobu na temelju okolnosti da je ta odluka donesena u odsutnosti.
- 84 Osim toga, budući da takva okolnost nije jedan od razloga za neizvršenje, obveznih ili fakultativnih, navedenih u člancima 3. i 4. te okvirne odluke, takvo odbijanje ne može se temeljiti ni na tim odredbama.

- 85 Međutim, kao što je to u biti navela nezavisna odvjetnica u točki 126. svojeg mišljenja, na temelju članka 1. stavka 3. navedene okvirne odluke iznimno se može odbiti predati traženu osobu (vidjeti u tom smislu presudu od 31. siječnja 2023., Puig Gordi i dr., C-158/21, EU:C:2023:57, t. 72.).
- 86 Međutim, u tom pogledu važno je pojasniti, konkretnije, da pravosudno tijelo izvršenja može odbiti izvršiti europski uhidbeni nalog na temelju članka 1. stavka 3. Okvirne odluke 2002/584 u vezi s člankom 47. Povelje, samo ako raspolaže, s jedne strane, elementima kojima se dokazuje postojanje stvarne opasnosti od povrede njezina temeljnog prava na pošteno suđenje, utvrđenog u članku 47. drugom stavku Povelje, zbog sustavnih ili općih nedostataka i ako je, s druge strane, konkretno i precizno provjerilo – uzimajući u obzir osobnu situaciju tražene osobe, prirodu kaznenog djela zbog kojeg se potonju progoni i činjenični kontekst na kojem se temelji izdavanje europskog uhidbenog naloga – postoje li ozbiljni i utvrđeni razlozi zbog kojih se vjeruje da će navedena osoba biti izložena takvoj opasnosti u slučaju predaje državi članici izdavateljici uhidbenog naloga (presuda od 31. siječnja 2023., Puig Gordi i dr., C-158/21, EU:C:2023:57, t. 97.).
- 87 Na sudu je koji je uputio zahtjev da provjeri jesu li u ovom slučaju ispunjeni uvjeti navedeni u prethodnoj točki.
- 88 Naposljetku, pravosudno tijelo izvršenja ne može izvršiti europski uhidbeni nalog koji nije u skladu s minimalnim zahtjevima o kojima ovisi njegova valjanost, među kojima su i oni predviđeni u članku 1. stavku 1. i članku 8. Okvirne odluke 2002/584 (vidjeti u tom smislu presudu od 31. siječnja 2023., Puig Gordi i dr., C-158/21, EU:C:2023:57, t. 69. i 70.). U ovom slučaju ne postoje elementi na temelju kojih bi se moglo pretpostaviti da europski uhidbeni nalozi o kojima je riječ u glavnom postupku ne ispunjavaju te minimalne zahtjeve, a što mora provjeriti sud koji je uputio zahtjev.
- 89 Budući da se Okvirnom odlukom 2002/584 taksativno nabrajaju razlozi na temelju kojih se može odbiti izvršenje europskog uhidbenog naloga (vidjeti u tom smislu presudu od 31. siječnja 2023., Puig Gordi i dr., C-158/21, EU:C:2023:57, t. 73.), toj se okvirnoj odluci stoga protivi to da pravosudno tijelo izvršenja odbije predati osobu protiv koje je izdan europski uhidbeni nalog radi izvršenja kazne zatvora zbog toga što je odgoda izvršenja te kazne opozvana odlukom donesenom u odsutnosti.
- 90 Osim toga, kao što je to navedeno u točki 80. ove presude, ni navedenom se okvirnom odlukom ne dopušta da se predaja tražene osobe uvjetuje time da ta osoba može u državi članici izdavateljici uhidbenog naloga ishoditi sudsko preispitivanje odluke donesene u odsutnosti na temelju koje je opozvana odgoda izvršenja kazne radi čijeg je izvršenja izdan uhidbeni nalog.
- 91 Naime, taj se uvjet ne nalazi među onima nabrojenima u članku 5. Okvirne odluke 2002/584, u kojem se, kao što je to navedeno u točki 79. ove presude, taksativno navode uvjeti za izvršenje europskog uhidbenog naloga.
- 92 Iz svih prethodnih razmatranja proizlazi da:
- članak 4.a stavak 1. Okvirne odluke 2002/584 treba tumačiti na način da se njime pravosudnom tijelu izvršenja dopušta da odbije predati traženu osobu državi članici izdavateljici uhidbenog naloga ako je postupak koji je doveo do druge kaznene osude te osobe, koji je odlučujući za izdavanje europskog uhidbenog naloga, bio vođen u odsutnosti, osim ako europski uhidbeni nalog sadržava, što se tiče tog postupka, neki od navoda predviđenih u točkama (a) do (d) te odredbe.

- Okvirnu odluku 2002/584, u vezi s člankom 47. i člankom 48. stavkom 2. Povelje, treba tumačiti na način da joj se protivi to da pravosudno tijelo izvršenja odbije predati traženu osobu državi članici izdavateljici uhidbenog naloga zbog toga što se postupak koji je doveo do opoziva odgode izvršenja kazne zatvora radi čijeg je izvršenja izdan europski uhidbeni nalog vodio u njezinoj odsutnosti ili da predaju te osobe uvjetuje jamstvom da će ona u toj državi članici moći obnoviti postupak ili podnijeti žalbu koja će omogućiti preispitivanje takve odluke o opozivu ili druge kaznene osude koja joj je izrečena u odsutnosti, a koja je bila odlučujući uzrok za izdavanje tog naloga.

Troškovi

- 93 Budući da ovaj postupak ima značaj prethodnog pitanja za stranke glavnog postupka pred sudom koji je uputio zahtjev, na tom je sudu da odluči o troškovima postupka. Troškovi podnošenja očitovanja Sudu, koji nisu troškovi spomenutih stranaka, ne nadoknađuju se.

Slijedom navedenog, Sud (četvrto vijeće) odlučuje:

1. Članak 4.a stavak 1. Okvirne odluke Vijeća 2002/584/PUP od 13. lipnja 2002. o Europskom uhidbenom nalogu i postupcima predaje između država članica, kako je izmijenjena Okvirnom odlukom Vijeća 2009/299/PUP od 26. veljače 2009. u vezi s člancima 47. i 48. Povelje Europske unije o temeljnim pravima,

treba tumačiti na način da:

ako je odgoda izvršenja kazne zatvora opozvana zbog nove kaznene osude i ako je u svrhu izvršenja te kazne izdan europski uhidbeni nalog, ta kaznena osuda, donesena u odsutnosti, „odluka” je u smislu te odredbe. To nije slučaj s odlukom o opozivu odgode izvršenja navedene kazne.

2. Članak 4.a stavak 1. Okvirne odluke 2002/584, kako je izmijenjena Okvirnom odlukom 2009/299,

treba tumačiti na način da se njime:

pravosudnom tijelu izvršenja dopušta da odbije predati traženu osobu državi članici izdavateljici uhidbenog naloga ako je postupak koji je doveo do druge kaznene osude te osobe, koji je odlučujući za izdavanje europskog uhidbenog naloga, bio vođen u odsutnosti, osim ako europski uhidbeni nalog sadržava, što se tiče tog postupka, neki od navoda predviđenih u točkama (a) do (d) te odredbe.

3. Okvirnu odluku 2002/584, kako je izmijenjena Okvirnom odlukom 2009/299, u vezi s člankom 47. i člankom 48. stavkom 2. Povelje Europske unije o temeljnim pravima,

treba tumačiti na način da joj se protivi to da:

pravosudno tijelo izvršenja odbije predati traženu osobu državi članici izdavateljici uhidbenog naloga zbog toga što se postupak koji je doveo do opoziva odgode izvršenja kazne zatvora radi čijeg je izvršenja izdan europski uhidbeni nalog vodio u njezinoj odsutnosti ili da predaju te osobe uvjetuje jamstvom da će ona u toj državi članici moći

obnoviti postupak ili podnijeti žalbu koja će omogućiti preispitivanje takve odluke o opozivu ili druge kaznene osude koja joj je izrečena u odsutnosti, a koja je bila odlučujući uzrok za izdavanje tog naloga.

Potpisi